

SINDON ASBESTINA;

Pro servandis Cineribus

VIRI

Inter Cives primarii & inter Mercatores

non postremi

DOMINI

ANDREÆ
ZERNECKE,

Die II. Julii priematura morte, sed beatissima,
oculis proborum omnium cum ingenti

luctu erepti

mox tumulati,

Et concione funebri d. 16. Ejusdem Mensis

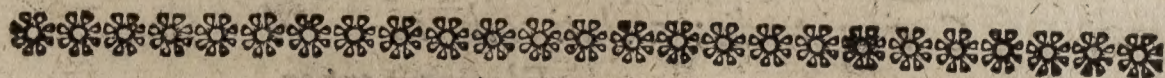
in frequenti Auditorio condecorati

*Manu Familiae ZERNECKO-NOGGIO-
ZOEBSNERIANÆ*

devinctissimi

M. MARTINI Böhmi.

Contexta.

THORUNII,

Impressit JOHANNES LUD. NICOLAI,

MDCCX.

Ad Amplissimum
DN. JOHANNEM NOGGIUM,
Reipubl. Thor. Consulem & Camer. Generi
sui optimi pramaturum obitum lugentem.

Eusebies decus eximium, lectissime Noggi,
Deposito luctu gaudia leta cape.
Namque Gener non amissus, pramissus at ille
Exuerat tantum corporis exuvias.
Ætherios inter Proceres sanctumque Senatum
Ambulat, æternis perfruiturque bonis:
Non vitam sortemque hominum rediuvius anhelat,
Ipsam quandoquidem vita beata manet.
Post hæc Omnipotens, qui miscet tristia lætis
Et res alternis temperat ipse modis,
Te quoque respiciet meliori sidere natum,
Sanabit vulnus dextera dia tuum.
Cum Vidua Natos recreabit fonte salutis,
Quæ fluit e cæli montibus assiduis.

Pie defunctus alloquitur tristissimam
Dn. Conjugem, Dn. Sororem & mæstissimos IV. Fratres,
Viros erectæ, candidæque mentis. Et bigam Filiorum,

OCyus, quam par, mea fata currunt,
Vita me linquit, moriorque primis
Conjugi tadis; veluti caducus

Flosego carpor.

Muto cum coelo fragilem lubenter
Carnis humorem: mea vita Christus,
Sat mihi vixi, quoniam decore

vita peracta est.

Eximor duris variisque vinclis
Me quibus vinxit miserum potestas
Seculi tristis. DEUS ipse tutum
usque fovebit.

Rideo belli furias malignas,
Rideo pestis maculas minasque,
Rideo vulgi dubii furores,
fataq; mundi.

Me DEUS summo recreat favore,
In sinu Patris recubo benigni,
Hic mihi pulchrum est habitare læto
tempus in omne.

Lacrymas ergo cohibete vestras
O mei! Vobis bene cuncta cedant.
Filios vestris ego trado curis

Atq; favori.
Gratiam spirent pia cæpta divam,
Sint rosæ vestris pedibus subactæ,
Flere nolitis mea busta mæsti
pectore toto.

Conjugi charæ, Socero, Natisque,
Fratribus lectis, Viduæ Sorori.
Hujus & Nato peregre moranti
Ultima dico.

Verba. Vos omnes tueatur alma
Dextra, quæ cædit reficitque, Jovæ,
Nullus in vestris domibus potenter
regnet amaror,

Iunxerat nostros animos fidelis
Pax; amor constans redamatus inter
Vos & agnatos vigeat perenni
semper odore.

Et voluntas cum Domini jubebit
Esse Vos mecum, sit iter secundum,
Transferat vestras animas in alti
gaudia cæli.

Affinis, dilecte DEO, perchare Parenti
 Nostro, qui luget totus tua funera mœstus,
 Arque Soror conjuxque tuos deplorat ademptos
 Conjugii casti, chari, gratique favores,
 Quo tendis? cur nos linqvis? cur gaudia tollis,
 Quæ nobis varii animi peperere calores.
 Non aliter sane me turbas, scribere versus
 Quam si turbatos vellem. me turbat inique
 Mors tua, turbatam mihi reddit mors tua mentem:
 Sed quid me turbo? nil hæc turbatio prodeit.
 Quodsi Te centum possem revocare querelis.
 Non revoco. Frustra tantum turbo tua busta.
 Thesauros mundi totius si Tibi possem
 Offerre, & donis pretiosis fallere mortem,
 Efficerem nihil; aspernis jam climata mundi,
 Et nunquam ad nos vel per moneta redibis.
 Est potior Tibi cura poli, Te sancta caterva
 Angelici cœtus recreat, Te visio Jovæ
 Delectat, Tu mille capis lætissima cœli
 Gaudia. Nos miseros graviter vexant mala fata,
 Et turbant hinc invidéo minime Tibi sortem
 Æternam. Cantes in cœlo cantica clara.
 At Tu, Sancte DEUS, sanato vulnera nostra
 Nos *Senior clarus* soletur voce benigna
 Verbi divini; quo ferre queamus in orbe.
 Quæ DEUS immittit, cum transit gloria mundi.

In memoriam Pie defuncti Dn. Affinis mœstissimo
 animo & calamo apposuit

JOHANNES NOGGE, Jun.

EPITAPHIUM.

Hoc jacet in tumulto vero candore coruscus
 Vir, cui pura fides religioque fuit.
 Qui nullum læsit, nisi qui sunt sanguine juncti,
 Morte sua, magno gratus ubique DEO.
 Hinc in cœlesti residet nunc arce beatus
 Et resonat sanctos corde canente sonos.

os [O] so